

ISBN 974 - 8137 - 65 - 1

ประกาศกรมอนามัย

เรื่อง ข้อปฏิบัติการควบคุมเชื้อจีโวเนคลา
ในหอพักเย็นของอาคารในประเทศไทย

กรมอนามัย กระทรวงสาธารณสุข

ชื่อหนังสือ : ประกาศกรมอนามัย
เรื่อง ข้อปฏิบัติการควบคุมเชื้อลิจิโอนเลตานในหอพักเย็น[†]
ของอาคารในประเทศไทย

ISBN: 974-8137-65-1

จัดทำโดย: สำนักอนามัยสิ่งแวดล้อม
กรมอนามัย กระทรวงสาธารณสุข
โทร. 0-2590-4193, 0-2590-4259
โทรสาร 0-2590-4263

พิมพ์ครั้งที่ 1: กันยายน 2549 จำนวนพิมพ์ 5,000 เล่ม

จัดพิมพ์โดย: สำนักงานกิจการโรงพิมพ์ องค์การส่งเสริมศิริทัพนารถ

ประกาศกรมอนามัย

เรื่อง ข้อปฏิบัติการควบคุมเชื้อส์จิโอบนล่า
ในห้องผู้ป่วยของอาคารในประเทศไทย

สำนักอนามัยสิ่งแวดล้อม
กรมอนามัย กระทรวงสาธารณสุข

คำนำ

โรคลีเจียนแนร์ (Legionnaires' disease) เป็นโรคติดเชื้อจากแบคทีเรีย ในจินส์ส์ลิจิโอนেลล่าอย่างเฉียบพลันในทางเดินหายใจส่วนล่าง โดยกลุ่มคนที่มีความเสี่ยงต่อการติดเชื้อหรือเกิดโรคนี้ ได้แก่ ผู้สูงอายุ เช่น ผู้ที่ได้รับการปลูกถ่ายอวัยวะ ผู้ที่มีร่างกายอ่อนแอก็ำลังอยู่ในระหว่างการรักษาโรคบางชนิด เช่น มะเร็ง เบาหวาน โรคไต และเอชไอวี เป็นต้น ผู้ที่ดื่มสุราหรือสูบบุหรี่จัด และผู้ที่ได้รับการรักษาด้วยยาบางชนิด การติดเชื้อนี้อาจมีอันตรายร้ายแรงถึงขั้นเสียชีวิตได้ โดยโรคนี้มีสาเหตุมาจากการหายใจเอาละองน้ำที่ปนเปื้อนเชื้อลิจิโอนล่า ซึ่งเจริญเติบโตได้ดีในหอพิ่งเย็นที่ไม่มีการดูแลบำรุงรักษาอย่างถูกต้องเข้าสู่ร่างกาย

ดังนั้น ข้อปฏิบัติการควบคุมเชื้อลิจิโอนล่าในหอพิ่งเย็นของอาคารนี้ กำหนดขึ้นเพื่อลดอุบัติการณ์และลดความเสี่ยงต่อการระบาดของโรคลีเจียนแนร์ ในประเทศไทย เพื่อเป็นแนวทางให้เจ้าหน้าที่ของรัฐ ผู้ได้รับใบอนุญาต ผู้ดำเนินการ เจ้าของหรือผู้ครอบครองอาคารที่ใช้หอพิ่งเย็น และภาคเอกชนที่เกี่ยวข้องกับ การให้บริการและการบำรุงรักษาหอพิ่งเย็น ตลอดจนผู้ที่รับผิดชอบในการออกแบบ การปฏิบัติการ และการดูแลรักษาอาคารได้ถือปฏิบัติ

กรมอนามัย

หน้า

1

คำนำ

ประธานกรรมอนามัย เรื่อง ข้อปฏิบัติการควบคุมเชื้อลิจิโอลลา
ในหอพิ่งเย็นของอาคารในประเทศไทย

27

30

32

ภาคผนวก

- แบบฟอร์มรายการตรวจสอบเพื่อประเมินความเสี่ยง
ต่อการเกิดโรคคลีเจียนแพร์ของหอพิ่งเย็น
- แบบฟอร์มการจดทะเบียนหอพิ่งเย็น
- แบบบันทึกข้อมูลสำหรับการควบคุมเชื้อลิจิโอลลา
ในระบบพิ่งเย็น

คณะกรรมการดำเนินการ

ประกาศกรมอนามัย เรื่อง ข้อปฏิบัติการควบคุมเชื้อลิจิโอลเอล่า¹ ในหอพิ่งเย็นของอาคารในประเทศไทย

โดยที่เป็นการสมควรกำหนดข้อปฏิบัติสำหรับควบคุมการแพร่ระบาดของ เชื้อลิจิโอลเอล่าในหอพิ่งเย็นของอาคารเพื่อเป็นประโยชน์ต่อการคุ้มครอง สุขภาพอนามัยของประชาชนที่อยู่ในและนอกอาคาร กรมอนามัยจึงออก ประกาศกำหนดข้อปฏิบัติการควบคุมเชื้อลิจิโอลเอล่าในหอพิ่งเย็นของอาคาร ในประเทศไทยไว้ โดยมีรายละเอียดดังนี้

ส่วนที่ 1

บทนำ

ข้อ 1 คำนำ

โรคลีเจียนแนร์ (Legionnaires' disease) เป็นโรคติดเชื้อจาก แบคทีเรียในจินส์ลิจิโอลเอล่าอย่างเฉียบพลันในทางเดินหายใจส่วนล่าง โดย กลุ่มคนที่มีความเสี่ยงต่อการติดเชื้อหรือเกิดโรคนี้ ได้แก่ ผู้สูงอายุ เช่น ผู้ที่ได้รับการปลูกถ่ายอวัยวะ ผู้ที่มีร่างกายอ่อนแอก็อกซ์或多汗症 ในระหว่าง การรักษาโรคงานชนิด เช่น มะเร็ง เนาหวาน โรคไต และเอชไอวี เป็นต้น

2 ประกาศกรมอนามัย เรื่อง ข้อปฏิบัติการควบคุม เชื้อจีโวเนลลาในหอพั้งเย็นของอาคารในประเทศไทย

ผู้ที่ดื่มสุราหรือสูบบุหรี่จัด และผู้ที่ได้รับการรักษาด้วยยาบางชนิด การติดเชื้อนี้อาจมีอันตรายร้ายแรงถึงขั้นเสียชีวิตได้ โดยโรคนี้มีสาเหตุมาจากการหายใจเอ่าละของน้ำที่ปนเปื้อนเชื้อจีโวเนลลา ซึ่งเจริญเติบโตได้ดีในหอพั้งเย็นที่ไม่มีการดูแลบำรุงรักษาอย่างถูกต้องเข้าสู่ร่างกาย

ดังนั้น ข้อปฏิบัติการควบคุมเชื้อจีโวเนลลาในหอพั้งเย็นของอาคารนี้ กำหนดขึ้นเพื่อลดอุบัติการณ์และลดความเสี่ยงต่อการระบาดของโรคเลี้ยงแปรในประเทศไทย เพื่อเป็นแนวทางให้เจ้าหน้าที่ของรัฐ ผู้ได้รับใบอนุญาต ผู้ดำเนินการเจ้าของหรือผู้ครอบครองอาคารที่ใช้หอพั้งเย็น และภาคเอกชนที่เกี่ยวข้อง กับการให้บริการและการบำรุงรักษาหอพั้งเย็น ตลอดจนผู้ที่รับผิดชอบในการออกแบบ การปฏิบัติการและการดูแลรักษาอาคารได้ถือปฏิบัติ

ข้อ 2 วัตถุประสงค์และการนับคับใช้

(1) ข้อปฏิบัติฉบับนี้จัดทำขึ้นเพื่อเป็นแนวปฏิบัติสำหรับการป้องกัน และควบคุมเชื้อจีโวเนลลาในหอพั้งเย็นเพื่อลดการปนเปื้อนและความเสี่ยง ต่อการระบาดของโรคเลี้ยงแปร

(2) ข้อปฏิบัติฉบับนี้ให้ใช้บังคับกับหอพั้งเย็นทุกชนิดที่ติดตั้งอยู่ในอาคาร

ข้อ 3 คำนิยามในข้อปฏิบัตินี้ดังนี้

“**ละอองฝอย (Aerosol)**” หมายถึง อนุภาคใดๆ ที่มีขนาดเล็กกว่า 10 ไมครอน

“**การปรับอากาศ (Air-conditioning)**” หมายถึง การควบคุม อุณหภูมิ ความชื้น การระบายอากาศและการฟอกอากาศในบริเวณที่ต้องการให้อยู่ในเกณฑ์คุณภาพที่กำหนด

“ช่องดูดอากาศเข้า (Air intake)” หมายถึง ช่องเปิดใดๆ ที่ดูดอากาศเข้าสู่ระบบส่งลมเย็นในอาคาร

“สาหร่าย (Algae)” หมายถึง พืชน้ำที่มีขนาดเล็ก ซึ่งต้องการแสงสว่างในการเจริญเติบโต

“สารชีวภาพ (Biocide)” หมายถึง สารเคมีที่มีประสิทธิภาพทำลายจุลินทรีย์หรือลิ่งมีชีวิตขนาดเล็ก

“น้ำที่ระบายนอก (Bleed)” หมายถึง น้ำซึ่งถูกระบายนอกจากระบบทำความเย็นอย่างช้าๆ เพื่อควบคุมความเข้มข้นของสารละลายในน้ำ

“สะอาด” หมายถึง ปราศจากภัตตะกอน เมื่อ สาหร่าย รา สนิมตะกรัน ฝุ่น ลิ่งสกปรก และลิ่งแบลกปลอมใดๆ โดยการตรวจสอบด้วยตาเปล่า

“หอพิ่งเย็น (Cooling tower)” หมายถึง อุปกรณ์ที่ใช้ลดอุณหภูมิของน้ำ โดยอาศัยหลักการคำนวณร้อนของละอองน้ำขณะผ่านอาคาร

“สารยับยั้งการกัดกร่อน (Corrosion inhibitors)” ได้แก่ สารเคมีที่ใช้ป้องกัน หรือชลอการกัดกร่อนของโลหะด้านที่สัมผัสกับน้ำ

“ท่อปลายตัน (Deadleg)” หมายถึง ท่อที่มีปลายปิดข้างหนึ่งหรือติดอยู่กับเครื่องอุปกรณ์ต่างๆ เช่น ถัง ก๊อก มาตร เป็นต้น

“ตัวกระจายสาร (Dispersant)” หมายถึง สารเคมีซึ่งเดิมร่วมกับสารเคมีที่ใช้บำบัดน้ำ เพื่อทำให้สารอินทรีย์ที่เกะดิดบริเวณพื้นผิวน้ำของโลหะหลุดออกมาก และช่วยป้องกันการจับตัวเป็นก้อนของการตะกอน

“การทำลายเชื้อ” หมายถึง การลดจำนวนจุลินทรีย์โดยใช้สารเคมีหรือวิธีการทางกายภาพ

“ละอองบลิว (Drift)” หมายถึง ละอองน้ำที่ล่องลอยออกจากช่องระบายน้ำของหอพิ่งเย็น

**4 ประการคุณภาพย รื่อง ข้อปฏิบัติการควบคุม
เชื้อจีโนเนลลาในห้องผู้ป่วยของอาคารในประเทศไทย**

“อุปกรณ์กำจัดละอองปลิว (Drift eliminator)” หมายถึง แผงดัก
ละอองน้ำที่ล่องลอยออกจากห้องผู้ป่วยทางช่องระบายน้ำ

“ความสกปรก” หมายถึง การปนเปื้อนด้วยสิ่งมีชีวิตหรือสารเคมี
ตะกอนดินบนผิวน้ำของวัตถุ ที่ใช้ในการถ่ายเทความร้อน อันเป็นสาเหตุให้
เกิดการสูญเสียประสิทธิภาพในการทำงานของห้องผู้ป่วย

“ลีจิโอนella (Legionella)” เป็นชื่อจีนสังของแบคทีเรียซึ่งพบได้
ในแหล่งน้ำธรรมชาติ และระบบนำ้ำที่มนุษย์สร้างขึ้น และอาจก่อโรคได้โดย
เฉพาะที่พบบ่อยคือ ลีจิโอนella นิวโนฟิลา (*Legionella pneumophila*)

“โรคเลี้ยนแนร์ (Legionnaires’ disease)” เป็นโรคติดเชื้ออุ่นภัย
ฉบับพลันจากแบคทีเรียกลุ่มลีจิโอนella สปีชีส์ ซึ่งส่วนใหญ่เกิดจากลีจิโอนella
นิวโนฟิลา มักเกิดในผู้ชายสูงอายุโดยเฉพาะผู้ที่สูบบุหรี่ หรือผู้ที่มีภูมิคุ้มกัน
บกพร่องเนื่องจากเป็นโรคบางชนิดหรือการใช้สารเคมี ทั้งนี้ในระยะแรกจะมี
อาการคล้ายไข้หวัดใหญ่ ได้แก่ มีไข้เล็กน้อย ปวดศีรษะ ปวดกล้ามเนื้อและข้อต่อ
หมัดแรง อ่อนเพลีย และเบื่ออาหาร ต่อมาจะมีอาการคล้ายปอดอักเสบ ได้แก่
มีไข้สูง ไอแห้งๆ หรืออาจมีเสมหะ หายใจไม่สะดวก หน้าสั่นและเจ็บหน้าอก

“น้ำที่เติมทดเชย (Make-up water)” หมายถึง น้ำสะอาดที่เติมลงไป
ในห้องผู้ป่วยเพื่อทดแทนน้ำที่สูญเสียไปจากการระเหย การระบาย การรั่วไหล
หรือเป็นละอองปลิว

“การระบาดของโรคเลี้ยนแนร์” หมายถึง การเกิดโรคตั้งแต่ 1 ราย
ขึ้นไป

“สารยับยั้งตะกรัน (Scale inhibitor)” หมายถึง สารเคมีที่เติมลงใน
น้ำเพื่อป้องกันการเกิดตะกรัน

“สารกำจัดตะกรัน (Descalants)” หมายถึง สารเคมีที่เติมลงไปในน้ำ
เพื่อใช้กำจัดตะกรัน

“อาคาร” หมายถึง

- (1) อาคารตามกฎหมายว่าด้วยอาคารชุด
- (2) อาคารกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพตามกฎหมายว่าด้วยการสาธารณสุข
- (3) อาคารโรงพยาบาลของทางราชการหรือสถานพยาบาลตามกฎหมายว่าด้วยสถานพยาบาล
- (4) อาคารโรงพยาบาลอุตสาหกรรมตามกฎหมายว่าด้วยโรงพยาบาลอุตสาหกรรม
- (5) อาคารโรงเรียนและสถาบันการศึกษาของทางราชการ และเอกชนตามกฎหมายว่าด้วยโรงเรียนรายวาร์ และการศึกษาของทางราชการ อุดมศึกษาของทางราชการ
- (6) อาคารของศูนย์การค้าหรือห้างสรรพสินค้า
- (7) อาคารตามกฎหมายควบคุมอาคารหรือการสาธารณสุข

“พนักงานเจ้าหน้าที่” หมายถึง

- (1) เจ้าพนักงานท้องถิ่นหรือเจ้าพนักงานสาธารณสุขหรือผู้ซึ่งได้รับแต่งตั้งจากเจ้าพนักงานท้องถิ่นตามกฎหมายว่าด้วยการสาธารณสุข
- (2) ผู้ซึ่งรัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุขแต่งตั้งให้ปฏิบัติการตามกฎหมายสถานพยาบาล
- (3) เจ้าพนักงานสาธารณสุข หรือผู้ซึ่งรัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุขแต่งตั้งให้เป็นพนักงานเจ้าหน้าที่ปฏิบัติตามกฎหมายโรคติดต่อ

ข้อ 4 หน้าที่ความรับผิดชอบ

- (1) ผู้ได้รับใบอนุญาต ผู้ดำเนินการ เจ้าของหรือผู้ครอบครองอาคารที่มีการติดตั้งห่อผึ้งเย็นมีหน้าที่ต้องปฏิบัติการดังต่อไปนี้

**๖ ประกาศกรมอนามัย เรื่อง ข้อปฏิบัติการควบคุม
เชื้อสิ่งแวดล้อมที่ดีที่สุดของอาคารในประเทศไทย**

(ก) จัดทำแผนหรือโครงการควบคุมป้องกันโรคลีเจียนแนร์ประจำอาคาร โดยอย่างน้อยต้องมีองค์ประกอบดังนี้

- การประเมินความเสี่ยงต่อสุขภาพของโรคลีเจียนแนร์ จากห้องผู้ป่วยตามแบบฟอร์มรายการตรวจสอบเพื่อประเมินความเสี่ยงต่อการเกิดโรคลีเจียนแนร์ของห้องผู้ป่วยทั้งหมด

- การจัดเก็บรวบรวมสิ่งของที่ก่อให้เกิดการติดเชื้อในห้องผู้ป่วย เช่น กระดาษชำระ ยาและเครื่องดื่ม ฯลฯ

(ข) จัดให้มีและใช้มาตรการคุ้มครองความปลอดภัยแก่ผู้ควบคุม และบำรุงรักษาห้องผู้ป่วยของอาคาร โดยผู้ควบคุมจะต้องผ่านการฝึกอบรมหลักสูตรผู้ควบคุมและบำรุงรักษาห้องผู้ป่วย ด้านการป้องกันและความคุ้มครองของห้องผู้ป่วยและห้องน้ำ ที่กรองอนามัยและกรองความคุ้มโรคติดต่อร่วมกันกำหนด

(ค) จัดให้มีผู้ควบคุมและบำรุงรักษาห้องผู้ป่วยด้านการป้องกันและความคุ้มครองของห้องน้ำ ที่มีความรู้ความสามารถ และมีคุณวุฒิระดับปริญญาตรี ด้านวิทยาศาสตร์สุขกิจกรรม อนามัยสิ่งแวดล้อม อาชีวอนามัย สาธารณสุขศาสตร์ หรือสาขาอื่นๆ ที่มีประสบการณ์และความรู้ด้านการสาธารณสุข

ในการณ์ที่ไม่สามารถจัดหาผู้ควบคุมและบำรุงรักษาห้องผู้ป่วยได้ ให้ผู้ได้รับใบอนุญาต ผู้ดำเนินการ เจ้าของหรือผู้ครอบครองอาคาร อาจมอบหมายให้บุคคลอื่นหรือผู้รับจ้าง ที่มีความชำนาญ ประสบการณ์ และคุณวุฒิดังกล่าว รวมทั้งผ่านการฝึกอบรมหลักสูตรผู้ควบคุมและบำรุงรักษาห้องผู้ป่วยด้านการป้องกันและความคุ้มครองของห้องน้ำ ที่กรองอนามัยและกรองความคุ้มครองของห้องน้ำ เพื่อควบคุมและบำรุงรักษาห้องผู้ป่วยแทนได้

(2) ผู้ได้รับใบอนุญาต ผู้ดำเนินการ เจ้าของหรือผู้ครอบครองอาคาร มีหน้าที่ต้องจดทะเบียนระบบผู้ป่วยทุกระบบทองอาคาร กับพนักงานเจ้าหน้าที่ ตามแบบฟอร์มการจดทะเบียนห้องผู้ป่วยทั้งหมด

(3) ผู้ได้รับใบอนุญาต ผู้ดำเนินการ เจ้าของหรือผู้ครอบครองอาคาร ต้องจัดให้มีคู่มือคำแนะนำไว้ประจำระบบปรับอากาศทุกรอบน โดยคู่มือคำแนะนำอย่างน้อยต้องมีเนื้อหารายละเอียด ดังต่อไปนี้

- (ก) แผนผังของระบบปรับอากาศ
- (ข) วิธีการใช้งานของระบบ
- (ค) ข้อควรระวังที่จำเป็นซึ่งระบุวิธีการและความถี่ในการตรวจสอบ สภาพของระบบ รวมถึงขั้นตอนการปรับปรุงแก้ไขข้อบกพร่องต่างๆ ของระบบ
- (ง) รายละเอียดของผู้จำหน่ายอุปกรณ์ระบบปรับอากาศทุกรอบน ที่อยู่ และหมายเลขโทรศัพท์ที่ใช้ติดต่อ

(4) ผู้ได้รับใบอนุญาต ผู้ดำเนินการ เจ้าของหรือผู้ครอบครองอาคาร ต้องปฏิบัติหรือแก้ไข หรือปรับปรุงให้ถูกต้องตามข้อปฏิบัติฉบับนี้ทุกประการ

ส่วนที่ 2 หอผู้ป่วย

ข้อ 5 การออกแบบ และก่อสร้างหอผู้ป่วยต้องปฏิบัติตามนี้

(1) เพื่อทำให้เกิดความเสี่ยงต่อสุขภาพน้อยที่สุดต่อผู้อยู่ในอาคาร และประชาชนทั่วไป การติดตั้งระบบผู้ป่วยของอาคาร ต้องได้รับความเห็นชอบ จากผู้อนุญาตตามกฎหมายที่เกี่ยวข้องก่อน

(2) ระบบผู้ป่วยควรได้รับการออกแบบ และก่อสร้างในลักษณะ ช่วยลดการแพร่กระจายของละอองกลิ่นจากระบบ และช่วยให้เกิดความสะอาด และปลอดภัยต่อการปฏิบัติงานการทำลายเชื้อและการทำความสะอาดเป็นประจำ

(3) การออกแบบระบบผู้ป่วย ควรมีลักษณะดังต่อไปนี้

(ก) ง่าย ใช้งานสะดวก ทั้งนี้ให้หลีกเลี่ยงการออกแบบอุปกรณ์ของ ระบบผู้ป่วยที่เป็นห้อปลายดัน วง ห่วง และข้องอ

8 ประกาศกรมอนามัย เรื่อง ข้อปฏิบัติการควบคุม
เชื้อสิ่งแวดล้อมหอพักเยี่ยงของอาคารในประเทศไทย

(ช) มีช่องทางเข้าไปบริเวณส่วนต่างๆ ของระบบได้โดยสะดวก
เพื่อการตรวจสอบ การเก็บตัวอย่าง การทำความสะอาด การทำลายเชื้อ
การซ่อมบำรุงและการปรับปรุงแก้ไข

(4) หอพักเยี่ยงที่ติดตั้งใหม่หรือได้รับการปรับปรุงแก้ไขใหม่ต้องมี
อุปกรณ์ที่จะช่วยลดการเกิด และการกระจายล่องลอยออกมากของคลิวของ
ดังต่อไปนี้

(ก) ระบบจ่ายน้ำภายในหอพักเยี่ยงที่มีการพ่นละอองคลิวออก
จากหอพักเยี่ยน้อยที่สุด

(ข) อุปกรณ์กำจัดละอองคลิวที่มีประสิทธิภาพสูงในการตัก
ละอองคลิว

(ค) ผนังล้อมรอบด้านข้างหนึ้อ่างรองรับน้ำในหอพักเยี่ยน
เพื่อลดผลกระทบจากแรงลมภายนอกที่จะพัดพาละอองคลิวออกทางด้านข้าง
ของหอพักเยี่ยนได้ โดยผนังดังกล่าวควรทึบแสงเพื่อป้องกันไม่ให้แสงแดดร่า
เข้าไป ทำให้เกิดการเริ่มต้นของสาหร่ายและเชื้อสิ่งแวดล้อม

(5) วัสดุที่ใช้ก่อสร้างหอพักเยี่ยนต้องไม่สึกกร่อนง่าย ต้องทนทาน
ต่อสารเคมี เรียน ไม่มีรูพรุน ทึบแสง และผ่านการทำลายเชื้อแล้ว รวมทั้งต้อง^{ไม่เป็นวัสดุที่จะเอื้ออำนวยต่อการเริ่มต้น และการเพิ่มขยายตัวอย่างรวดเร็ว}
ของจุลทรรศ์ต่างๆ ได้

(6) ระบบระบายน้ำทึบ ต้องอยู่ต่ำแห่งล่างสุดของอ่างรองรับน้ำใน
หอพักเยี่ยน เพื่อให้สามารถระบายน้ำทั้งหมดในระบบพักเยี่ยน ได้ง่าย และสะดวก

ข้อ 6 สถานที่ติดตั้งหอพักเยี่ยน ต้องมีลักษณะดังต่อไปนี้

(1) ตำแหน่งที่ตั้งหอพักเยี่ยนต้องอยู่ห่างจากบริเวณต่อไปนี้ไม่น้อยกว่า
5 เมตร โดยวัดจากฐานตั้งหอพักเยี่ยน

(ก) ทางลมเข้า (Air inlets) เพื่อระบายน้ำ และหมุนเวียนอากาศ
ในอาคาร

- (ข) พื้นที่ที่มีคนอยู่อาศัยและเปิดหน้าต่าง
- (ค) ทางเท้า และบริเวณการจราจร
- (ง) ที่หรือทางสาธารณะ
- (จ) ช่องระบายน้ำที่ตั้งจากห้องครัว
- (ฉ) ระบบล่งลมเย็นหรือบริเวณอื่นๆ ของระบบรวมทั้งช่องดูด
อากาศเข้าของอาคารที่อาจมีสารอาหาร เหมาะสมสำหรับการเจริญเติบโตของ
เชื้อสิ่งออกฤทธิ์

(ช) ถังเก็บกักหรือพักน้ำของอาคาร

ในกรณีที่เป็นอาคารเดิมที่ไม่มีการตัดแปลงรื้อถอนและเปลี่ยนแปลง
การใช้อาคาร ซึ่งไม่สามารถติดตั้งห้องผู้ป่วยให้อยู่ห่างจากบริเวณดังกล่าว
ในระยะที่กำหนดได้ ต้องจัดให้มีมาตรการป้องกันการแพร่กระจายของละอองปลิว
จากห้องผู้ป่วย

(2) ในการกำหนดตำแหน่งที่ตั้งของห้องผู้ป่วย ต้องคำนึงถึงอิทธิพลจาก
ผลกระทบของอาคารที่อยู่ใกล้เคียงทิศทางของกระแสลม และการพัดกระจาย
ตัวของลมที่อยู่เหนืออาคารเหล่านี้ด้วย รวมทั้งห้องผู้ป่วยต้องติดตั้งอยู่ห่าง
และอยู่ใต้ทิศทางลมจากช่องดูดอากาศเข้าของอาคารด้วย

ข้อ 7 น้ำที่เติมชดเชย ในระบบหมุนเวียนน้ำต้องเป็นน้ำจากแหล่งน้ำเดียวกัน
ที่ใช้ในห้องผู้ป่วย

ข้อ 8 การระบายน้ำทึบจากห้องผู้ป่วย ต้องปฏิบัติตั้งต่อไปนี้

(1) น้ำทึบจากห้องผู้ป่วยต้องมีคุณภาพได้มาตรฐานตามกฎหมายว่าด้วย
โรงงาน

10 ประกาศกรมอนามัย เรื่อง ข้อปฏิบัติการควบคุม
เชื้อไวรัสโคโรนาในหอพักเยี่ยงของอาคารในประเทศไทย

(2) นำจากห้องสูบน้ำและน้ำทึบจากระบบปรับอากาศหรือระบบ
อากาศ ต้องระบายน้ำทึบลงสู่ห้องระบายที่มีอุปกรณ์หรือข้อต่อที่ป้องกันไม่ให้น้ำทึบ
ไหลย้อนกลับเข้าสู่ระบบปรับอากาศหรือระบบอากาศ

ข้อ 9 การทดสอบก่อนใช้งาน ระบบปรับอากาศต้องปฏิบัติตามดังต่อไปนี้

(1) ระบบปรับอากาศของอาคารต้องมีคุณลักษณะ และการใช้งาน
เป็นไปตามกฎหมายว่าด้วยการควบคุมอาคาร

(2) ห้องพักเยี่ยงต้องได้รับการทดสอบอย่างเหมาะสมก่อนใช้งาน เพื่อ
ให้มั่นใจว่าสามารถทำงานได้อย่างมีประสิทธิภาพและปลอดภัย

(3) ระบบปรับอากาศทั้งหมดภายในอาคารต้องอยู่ในสภาพสะอาด
ปราศจากสิ่งสกปรกก่อนใช้งาน

(4) ผู้ได้รับใบอนุญาต ผู้ดำเนินการ เจ้าของหรือผู้ครอบครองอาคาร
ต้องจัดให้มีมาตรการควบคุมความเสี่ยงต่อสุขภาพ ที่อาจเกิดขึ้นในระหว่าง
ดำเนินการทดสอบก่อนใช้งาน การเริ่มต้นใช้งาน และในระหว่างการใช้งานตาม
ปกติของระบบปรับอากาศ

(5) การใช้งานห้องพักเยี่ยงของอาคารต้องปฏิบัติตามดังต่อไปนี้

(ก) กรณีที่ใช้งานห้องพักเยี่ยงแล้วกันเป็นช่วงๆ อย่างน้อยต้อง^{เปิดใช้งานสักครั้ง} และน้ำที่ใช้ในห้องพักเยี่ยงต้องผ่านการทำความสะอาด และ^{ตรวจสอบคุณภาพ}แล้ว

(ข) กรณีที่หยุดใช้งานห้องพักเยี่ยนนานกว่า 1 สัปดาห์ น้ำใน
ห้องพักเยี่ยนต้องผ่านการทำความสะอาดด้วยสารซีวิมาตทันทีเมื่อการใช้งานห้องพักเยี่ยนใหม่

(ค) กรณีที่หยุดใช้งานห้องพักเยี่ยนนานกว่า 1 เดือน ต้องระบายน้ำ^{ในห้องพักเยี่ยนทึบ} และทำความสะอาด และทำลายเชื้อในห้องพักเยี่ยนนั้น อย่างน้อย^{เดือนละ 1 ครั้ง}

(ง) กรณีที่หยุดใช้งานหอพักผู้เยี่ยม โดยไม่มีกำหนด ต้องระบายน้ำในหอพักผู้เยี่ยมทั้ง โดยไม่ปล่อยให้มีน้ำขัง

ส่วนที่ 3

การดูแลบำรุงรักษาและตรวจสอบสภาพเฝ้าระวังระบบผู้เยี่ยม

ข้อ 10 ผู้ได้รับใบอนุญาต ผู้ดำเนินการ เจ้าของหรือผู้ครอบครองอาคารต้องดำเนินการและบำรุงรักษาระบบผู้เยี่ยมดังต่อไปนี้

(1) ซ่อมแซม ดูแล และบำรุงรักษาหอพักผู้เยี่ยมให้อยู่ในสภาพที่ดี และสะอาดพร้อมที่จะใช้งานได้ตลอดเวลา

(2) จัดหาคู่มือการบำรุงรักษาประจำระบบผู้เยี่ยมทุกระบบซึ่งอย่างน้อยต้องประกอบด้วย

(ก) แผนผังโครงสร้างที่สมบูรณ์ของระบบการระบายน้ำศาสและระบบผู้เยี่ยม

(ข) วิธีการทำความสะอาด การทำลายเชื้อ และขั้นตอนการทำจัดลิ่งปนเปื้อนพร้อมทั้งคำแนะนำในการรื้อถอนล้วนประกอบ

(ค) วิธีการนำบัดน้ำในหอพักผู้เยี่ยม

(ง) วิธีการปิด-เปิด และเดินเครื่อง

(3) การบำรุงรักษาระบบผู้เยี่ยมเป็นประจำต้องดำเนินการโดยผู้ที่มีความรู้ความสามารถ ความชำนาญและประสบการณ์ในการป้องกันอันตรายที่เกิดขึ้นจากการปฏิบัติงานได้

(4) ตรวจสอบความสะอาด ความสกปรก และกากรตะกอนในหอพักผู้เยี่ยมทุกเครื่อง สัปดาห์ละครั้งโดยใช้สายตา

12 ประกาศกรมอนามัย เรื่อง ข้อปฏิบัติการควบคุม เชื้อสิจิโคนเดลาในหอพั้งเย็นของอาคารในประเทศไทย

(5) ต้องจัดทำและดำเนินการตามแผนการนำร่องรักษาหอพั้งเย็น รวมถึง การทำความสะอาด การทำลายเชื้อ และการนำบัดน้ำสำหรับหอพั้งเย็น ทุกเครื่องเพื่อเป็นการป้องกันการเพิ่มจำนวนของเชื้อสิจิโคนเดลา และทำให้สารเคมีที่ใช้ในการนำบัดน้ำมีประสิทธิภาพสูงสุด

(6) อาจนำเครื่องกรองน้ำ แสงอุตสาหกรรม แก๊ซโซไซน์และอื่นๆ มาใช้ช่วยในการนำร่องรักษาหอพั้งเย็น แต่ต้องไม่เป็นการทำมาใช้เพื่อทดสอบการ ทำความสะอาด การทำลายเชื้อและการนำบัดน้ำตามแผนการประจำในข้อ 10(5)

ข้อ 11 การทำความสะอาดและการทำลายเชื้อ ในระบบผึ้งเย็นของอาคารต้องปฏิบัติ ดังนี้

(1) การทำความสะอาด การทำความสะอาดและกำจัดตะกอนในหอพั้งเย็น โดยปกติทั่วไปต้องกระทำอย่างน้อย 1 ครั้งภายใน 6 เดือน หรือมากกว่า เมื่อจำเป็น

(2) การทำความสะอาดและการทำลายเชื้อต้องกระทำในหอพั้งเย็นที่ มีสภาพ ดังต่อไปนี้

(ก) มีการปนเปื้อนในระหว่างการก่อสร้างจากฝุ่นหรือสารอินทรีย์ ต่างๆ

(ข) หยุดใช้งานนานกว่า 1 เดือน

(ค) ถูกดัดแปลงแก้ไขทางกลไกหรือลดชั้นล้วนออกในลักษณะ ที่อาจทำให้หอพั้งเย็น ได้รับการปนเปื้อนได้

(ง) เมื่อสภาพแวดล้อมรอบหอพั้งเย็นเต็มไปด้วยฝุ่นหรือ ไม่สามารถควบคุมคุณภาพพน้ำได้หรือ เมื่อหอพั้งเย็นที่อยู่ใกล้เคียงกันเป็นแหล่ง การระบาดของโรคลีเจียนแนว

(จ) อื่นๆ ตามที่พนักงานเจ้าหน้าที่เห็นควร

(3) ระบบเก็บกัน้ำพิเศษซึ่งต่อเชื่อมกับระบบผึ้งเย็น และมีลักษณะน้ำขังนึง ต้องได้รับการทำความสะอาดและฆ่าเชื้อก่อนนำมาใช้งานในสภาพปกติ

(4) การทำความสะอาดและทำลายเชื้อ ต้องปฏิบัติ ดังนี้

(ก) เติมคลอรีนครึ่งแรกในน้ำในระบบผึ้งเย็นเพื่อให้มีคลอรีโนอิสระต่ำค้าง (residual free chlorine) อยู่ในระดับ 5 มิลลิกรัมต่อลิตร เพื่อลดความเสี่ยงต่อสุขภาพกับผู้ทำความสะอาด แล้วทำการหมุนเวียนน้ำพร้อมๆ กับเติมทัวกระจาดสารเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการทำลายเชื้อโรคของคลอรีน โดยหมุนเวียนน้ำเป็นระยะเวลา 6 ชั่วโมง ทำการรักษาปริมาณคลอรีโนอิสระให้อยู่ในระดับไม่น้อยกว่า 5 มิลลิกรัมต่อลิตรตลอดเวลา

ถ้าในกรณีที่ค่าความเป็นกรดด่าง (pH) ของน้ำมากกว่า 8.0 ปริมาณความเข้มข้นของคลอรีโนอิสระต่ำค้างที่วัดได้ต้องอยู่ระหว่าง 15 ถึง 20 มิลลิกรัมต่อลิตรเป็นเวลา 2 ชั่วโมง หรือใช้วิธีการระบายน้ำออกจากระบบอย่างเต็มที่ เป็นเวลาหลายๆ ชั่วโมง เพื่อลดค่าความเป็นกรดด่างและปริมาณคลอรีนในระบบลง

(ข) ระบายน้ำทึบออกจากการเลี้นท่อและทำความสะอาดระบบจ่ายน้ำบ่อสูบน้ำและหอผึ้งเย็นทำการล้างบริเวณหรือทางที่จะเข้าไปยังหอผึ้งเย็นและอุปกรณ์ต่างๆ สำหรับตะกรันและตะกอนอื่นๆ ที่ไม่สามารถกำจัดออกໄไปได้ ให้ใช้สารเคมีสำหรับกำจัดตะกรัน ที่ไม่ทำให้เกิดความเสียหายแก่หอผึ้งเย็น และเลี้นท่อ

ให้หลีกเลี่ยงวิธีทำความสะอาดที่ก่อให้เกิดละอองน้ำล่องลอยมากเกินไป เช่น ระบบฉีดน้ำแรงดันสูง เป็นต้น หากไม่สามารถหลีกเลี่ยงได้ให้ปิดประตูหน้าต่าง และซ่องลมที่อยู่ใกล้เคียงให้สนิทก่อนการทำความสะอาด

ผู้ที่ต้องฉีดน้ำด้วยระบบแรงดันสูงต้องได้รับการฝึกอบรมและต้องส่วนอุปกรณ์ป้องกันอันตรายส่วนบุคคลตามข้อ 19(2) ในขณะปฏิบัติงานทุกครั้ง

14 ประกาศกรมอนามัย เรื่อง ข้อปฏิบัติการควบคุม
เชื้อสิ่งเรืองแสงในห้องผู้ป่วยของอาคารในประเทศไทย

(5) เติมน้ำสะอาดและคลอรินช้าเพื่อให้ระดับคลอรินอิสระตกค้างไม่น้อยกว่า 5 มิลลิกรัมต่อลิตร เป็นเวลา 6 ชั่วโมง

(6) ระบายน้ำและถ่ายเทน้ำทิ้ง แล้วเปลี่ยนถ่ายเติมน้ำสะอาด สารเคมี และสารชีวภาพที่ใช้ในการบำบัดคุณภาพน้ำให้อยู่ในระดับเหมาะสมก่อนเปิดเดินเครื่องระบบ

(7) ในระหว่างการทำความสะอาดและการทำลายเชื้อ ควรปิดพัดลมของห้องผู้ป่วยทุกครั้ง

(8) โดยทั่วไปน้ำในห้องผู้ป่วยต้องมีปริมาณความเข้มข้นของคลอรินอิสระตกค้างไม่น้อยกว่า 1.0 มิลลิกรัมต่อลิตรตลอดเวลา

ข้อ 12 การบำบัดน้ำ ในระบบผู้ป่วยของอาคารต้องปฏิบัติต่อไปนี้

(1) เพื่อควบคุมเชื้อสิ่งเรืองแสงของอาคารต้องปฏิบัติดังต่อไปนี้

(ก) ตะกรัน และสิ่งที่เป็นผลผลิตจากการกัดกร่อน ซึ่งอาจจะเป็นแหล่งอาศัยและคุ้มครองเชื้อสิ่งเรืองแสงในระบบ

(ข) ตะกอนซึ่งอาจไปลดประสิทธิภาพกรรมวิธีการบำบัดน้ำ

(ค) แบคทีเรียและจุลินทรีย์อื่นๆ

(2) ใช้สารชีวภาพเพื่อควบคุมการเจริญเติบโตของตะไคร่ และสาหร่าย สำหรับกรณีที่มีการเจริญเติบโตของตะไคร่และสาหร่ายอย่างรวดเร็ว ให้ใช้สารทำความสะอาดที่มีฤทธิ์เป็นตัวกำจัด และทำให้แตกกระจายออกไป แล้วจึงซ้ำล้างทำความสะอาดและเติมสารชีวภาพช้าอีกครั้ง

(3) ในการกำจัดตะกอนเลนอาจใช้ตัวกระจาดสาร หรือสารเคมีที่ช่วยให้เกิดการรวมตัวกันได้

(4) สารเคมีที่ใช้ในการบำบัดน้ำต้องไม่มีฤทธิ์ที่เป็นผลเสียต่อวัสดุ อุปกรณ์ที่เป็นอโลหะที่ใช้ในระบบเส้นท่อ เช่น ยาง และโลหะที่เคลือบสาร อีพ็อกซี่ป้องกันการกัดกร่อนเป็นต้น และต้องเหมาะสมเป็นกลางต่อวัสดุ อุปกรณ์ที่ใช้งานระบบเส้นท่อ

(5) การบรรจุ เก็บสะสมและควบคุมดูแลสารเคมีต้องปฏิบัติตาม ข้อกำหนดของกฎหมายที่เกี่ยวข้อง

ข้อ 13 การใช้สารชีวภาพต้องปฏิบัติตามดังต่อไปนี้

(1) ต้องใช้สารชีวภาพอย่างน้อย 2 ชนิด โดยใส่สลับกันลักษณะครั้ง เพื่อป้องกัน อุบัติการณ์ดื้อสารเคมีของเชื้อจุลินทรีย์

(2) ก่อนเริ่มดำเนินการบำบัดน้ำด้วยสารชีวภาพ ต้องมั่นใจว่าระบบ ผึ้งเย็นอยู่ในสภาพที่สะอาด

(3) การป้องกันการปรับตัวเข้ากันสิ่งแวดล้อมของลิ่มมีชีวิตขนาดเล็ก ในระบบผึ้งเย็นต้องใช้สารชีวภาพด้วยวิธีการเติมใส่เป็นครั้ง แบบไม่ต่อเนื่อง (Shot/Slug dose) และให้รวมถึงการเติมสารชีวภาพใส่ลงในอ่างรองรับน้ำของ หอพิจิญโดยตรง เป็นระยะสั้นกันด้วยวิธีแบบเตียวกัน

(4) สารชีวภาพที่ใช้ในการกำจัดและควบคุมการเจริญเติบโตของเชื้อ จีจิโอลดา ต้องมีคุณสมบัติดังนี้

(ก) เป็นผลิตภัณฑ์ที่ได้มาตรฐานและได้รับการจดทะเบียนอย่าง ถูกต้อง โดยสารเคมีทุกชนิดที่ใช้ในการบำบัดน้ำต้องได้รับอนุญาตให้ใช้และ ปฏิบัติตามข้อกำหนดของหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง

(ข) มีประสิทธิภาพที่เชื่อถือได้ในการกำลายเชื้อจีจิโอลดาและ เชื้อจุลินทรีย์อื่นๆ ได้กว้างขวางเมื่อใช้ในปริมาณหรือขนาดตามที่ผู้ผลิตหรือ ผู้จำหน่ายได้กำหนดหรือแนะนำไว้

16 ประกาศกรมอนามัย เรื่อง ข้อปฏิบัติการควบคุม
เชื้อสิ่งแวดล้อมในห้องผู้ป่วยของอาคารในประเทศไทย

(ค) สารชีวภาพอื่นที่นำมาใช้ต้องมีส่วนช่วยสนับสนุน ให้สารชีวภาพที่ใช้สำหรับทำความสะอาดเชื้อสิ่งแวดล้อมทำงานอย่างมีประสิทธิภาพสมบูรณ์ยิ่งขึ้น และช่วยให้ระบบผู้ป่วยปลอดจากภาวะได้ฯ ทางจุลชีววิทยา

(ง) ไม่ร่วมกันต่อวิธีการซันสูตรเพื่อจำแนกชนิดและประเภทของเชื้อสิ่งแวดล้อม

(จ) เหมาะสมทั้งทางด้านกายภาพและเคมีกับน้ำที่ผ่านกรรมวิธีการบำบัดแล้ว

(ก) สารเคมีที่ใช้และผลิตภัณฑ์สุดท้าย (End-Products) ที่เกิดขึ้นภายหลังจากการบำบัดน้ำท้องสามารถถ่ายสารเคมีที่สุด โดยก่อให้เกิดอันตรายต่อสุขภาพและสิ่งแวดล้อมน้อยที่สุด สำหรับในกรณีที่มีการระบาย หรือเกิดอุบัติเหตุรุ่วไหลของสารเคมี หรือผลิตภัณฑ์สุดท้ายลงสู่ระบบบำบัดน้ำ น้ำทึ้งจากระบบท้องผ่านการบำบัดคุณภาพน้ำก่อนระบายน้ำสู่แหล่งรองรับน้ำสาธารณะ

ข้อ 14 การบันทึกข้อมูล ต้องปฏิบัติตั้งต่อไปนี้

(1) ผู้ได้รับใบอนุญาต ผู้ดำเนินการ เจ้าของหรือผู้ครอบครองอาคาร ต้องจัดให้มีการบันทึกในสมุดบันทึกประจำห้องผู้ป่วยทุกเครื่อง พร้อมให้ข้อมูลที่ถูกต้องเพียงพอ และสะดวกต่อการตรวจสอบขอตุของพนักงาน เจ้าหน้าที่ตลอดเวลา การบันทึกข้อมูลต้องครอบคลุมรายละเอียด ดังต่อไปนี้

(ก) รายละเอียดเกี่ยวกับห้องผู้ป่วย เช่น ที่ตั้ง แบบ รุ่น และขนาด เป็นต้น

(ข) ชื่อผู้บันทึกและเก็บรายการสมุดบันทึกข้อมูล

(ค) ชื่อบุคคลหรือบริษัทที่รับผิดชอบในการประเมินความเสี่ยง แผนปฏิบัติการ การจัดมาตรการป้องกันและข้อควรระวัง

- (ก) ชื่อบุคคลหรือบริษัทที่ดำเนินการนำบัดน้ำ
- (ຈ) รายละเอียดในการนำรุ่งรักษา เช่น
- วันที่และผลในการตรวจตราเบื้องต้น โดยสายตา
 - วันที่ทำความสะอาดและทำลายเชื้อ
 - วันที่ทำการนำบัดน้ำด้วยสารเคมีและสารชีวภาพ
 - วันที่ทำการเก็บตัวอย่างเพื่อตรวจสอบเฝ้าระวังคุณภาพน้ำ
- และเชื้อสีจิโอนেลลา รวมทั้งวันที่รายงานผลการตรวจสอบ
- (ລ) รายละเอียดในการปรับปรุงแก้ไข และวันที่เริ่มดำเนินการ
- (2) การบันทึกข้อมูลตามข้อ 14 (1) ต้องมีลายเซ็นของผู้ปฏิบัติงาน
หรือผู้ที่รับผิดชอบรับรองกำกับว่าได้มีการดำเนินงานจริง
- (3) สมุดบันทึกต้องเก็บรักษาไว้อย่างน้อย 2 ปี

ข้อ 15 แผนการดำเนินงานเมื่อเกิดการระบาดของโรคลีเจียนแนร์ในอาคาร ต้องปฏิบัติตามต่อไปนี้

- (1) ถ้าปรากฏว่ามีหรือสงสัยว่าจะมีการระบาดของโรคลีเจียนแนร์เกิดขึ้น ผู้ได้รับใบอนุญาต ผู้ดำเนินการ เจ้าของหรือผู้ครอบครองอาคารต้องแจ้งพนักงานเจ้าหน้าที่ทราบทันที
- (2) ในกรณีที่สงสัยว่ามีการระบาดของโรคลีเจียนแนร์อันเนื่องมาจากการหอพิ้งເຢັນຂອງอาคาร ให้พนักงานเจ้าหน้าที่เรียก หรือขอดูเอกสาร หรือหลักฐานจากผู้ได้รับใบอนุญาต ผู้ดำเนินการ เจ้าของหรือ ผู้ครอบครองอาคาร ดังนี้
- (ก) แบบแปลนอาคารที่แสดงรายละเอียดชั้นต่างๆ ในอาคาร
ที่ตั้งของหอพิ้งເຢັນ และช่องทางสำหรับอากาศภายในกระบวนการเข้าสู่อาคาร
- (ຂ) แผนผังวงจรของหอพิ้งເຢັນ
- (ຄ) สมุดบันทึกประจำหอพิ้งເຢັນ

**18 ประกาศกรมอนามัย เรื่อง ข้อปฏิบัติการควบคุม
เชื้อสิ่งปนเปื้อนในห้องผู้ป่วยของอาคารในประเทศไทย**

(ก) ห้องผู้ป่วยที่ส่งสัญญาเป็นต้นเหตุของการระบาดของโรคต้องไม่มีการระบายน้ำทึบ หรือทำลายเชือก่อนพนักงานเจ้าหน้าที่จะดำเนินการเก็บตัวอย่างน้ำส่งตรวจ

(ก) ข้อมูลอื่นๆ ที่จำเป็นสำหรับการสอบสวนทางวิทยาการระบาด

(3) เมื่อได้ชันสูตรแล้วว่าห้องผู้ป่วยใดเป็นต้นเหตุการระบาดของโรคลีเจียนแนร์ให้พนักงานเจ้าหน้าที่ออกคำสั่งให้ผู้ได้รับใบอนุญาตผู้ดำเนินการ เจ้าของหรือผู้ครอบครองอาคารทำความสะอาดและทำลายเชือกันที่ในห้องผู้ป่วยที่เกี่ยวข้องกับการระบาดของโรคตามขั้นตอน ดังนี้

เติมสารคลอรีนหรือสารประกอบคลอรีนลงในน้ำของระบบ เพื่อให้มีคลอรีโนิสระในน้ำอยู่ที่ระดับ 20-50 มิลลิกรัมต่อลิตร เป็นเวลาานาน 1-2 ชั่วโมง พร้อมกับเติมตัวกระจายสารทางชีวภาพ (biodispersant) ทันที หรือในเวลาเดียวกัน

(ก) หมุนเวียนน้ำในระบบโดยปิดพัดลมนานอย่างน้อย 6 ชั่วโมง และรักษาระดับคลอรีโนิสระให้อยู่ต่ำสุดที่ 10 มิลลิกรัมต่อลิตร ตลอดเวลา

(ข) หลังจาก 6 ชั่วโมงแล้วให้ขัดคลอรีน (dechlorinate) และระบายน้ำออกจากระบบ

(ค) ทำความสะอาดห้องผู้ป่วย ป้องกันน้ำ และระบบจ่ายน้ำ ทั้งนี้ ผู้ปฏิบัติงาน จะต้องสวมใส่อุปกรณ์ป้องกันอันตรายส่วนบุคคลตามข้อ 19(2)

(ง) เติมน้ำสะอาด ใส่สารคลอรีนหรือสารประกอบคลอรีน

(จ) หมุนเวียนน้ำซึ่งมีคลอรีโนิสระที่ 5 มิลลิกรัมต่อลิตรอีกครั้ง ในขณะปิดพัดลมเป็นเวลา 6 ชั่วโมง หรือ 10 มิลลิกรัมต่อลิตร เป็นเวลา 1 ชั่วโมง

(ฉ) ขัดคลอรีนและระบายน้ำออกจากระบบ

(ช) เติมและหมุนเวียนน้ำสะอาดอีกครั้งแล้วเก็บตัวอย่างน้ำไปตรวจวิเคราะห์

- (ช) เปิดใช้งานระบบผึ้งเย็นตามปกติใหม่
- (ฌ) โดยทั่วไปน้ำในห้องผู้ป่วยต้องมีปริมาณความเข้มข้นของคลอรินอิสระต่ำกว่า 1.0 มิลลิกรัมต่อลิตรตลอดเวลา

ข้อ 16 การเก็บตัวอย่างน้ำและการตรวจสอบเฝ้าระวังทางจุลชีววิทยา ต้องปฏิบัติตั้งต่อไปนี้

(1) ผู้ได้รับใบอนุญาต ผู้ดำเนินการ เจ้าของหรือผู้ครอบครองอาคาร ต้องจัดให้มีและดำเนินการทดสอบหาเชื้อสิ่งโรค และการตรวจนับแบคทีเรียทั้งหมดตามแผนเป็นประจำ เพื่อตรวจสอบประสิทธิภาพของระบบบำบัดน้ำ โดยให้มีการตรวจวัดทุกๆ 3 เดือน สำหรับอาคารสถานพยาบาล และตรวจวัดทุกๆ 6 เดือน สำหรับอาคารอื่นๆ

(2) การเก็บตัวอย่างน้ำเพื่อการเฝ้าระวังทางจุลชีววิทยา ต้องปฏิบัตินี้
(ก) เก็บตัวอย่างน้ำก่อนมีการใช้สารซึ่งฆ่าเชื้อ หรือเก็บตัวอย่างน้ำในขณะที่เปิดเดินเครื่องระบบ และมีน้ำไหลเวียนในระบบแล้วอย่างน้อย 1 ชั่วโมง
(ข) ในกรณีที่มีการทำลายเชื้อจะต้องเก็บตัวอย่างน้ำหลังจากการทำลายเชื้อแล้วไม่น้อยกว่า 3 วัน

(ค) เก็บรักษาตัวอย่างน้ำไว้ที่อุณหภูมิ 2-8 องศาเซลเซียส หรือแห้งเย็น และนำส่งเข้าห้องปฏิบัติการเพื่อการตรวจวิเคราะห์ทันที หรืออย่างช้าภายใน 5 วัน

(ง) เก็บตัวอย่างน้ำ ณ จุดที่น้ำไหลเข้ามาเติมชดเชยในระบบ ในอ่างรองรับน้ำและท่อน้ำทิ้ง จากห้องผู้ป่วยแต่ละเครื่องอย่างน้อย 3 ตัวอย่าง
(ธ) ห้องปฏิบัติการเอกสารที่ตรวจวิเคราะห์เชื้อสิ่งโรคต้องได้รับการรับรองจากกรมวิทยาศาสตร์การแพทย์

20 ประกาศกรมอนามัย เรื่อง ข้อปฏิบัติการควบคุม เชื้อลิจิโอลลาในหอพิ่งเย็นของอาคารในประเทศไทย

(4) ผู้ได้รับใบอนุญาต ผู้ดำเนินการ เจ้าของหรือผู้ครอบครองอาคารต้องจัดส่งรายงานผลการตรวจสอบให้พนักงานเจ้าหน้าที่ หรือกรมอนามัยและกรมควบคุมโรคติดต่อ หน่วยงานละ 1 ชุด ตามเวลาที่กำหนดใน 16(1) พร้อมกับข้อมูลที่บันทึกตามรายละเอียดในแบบบันทึกข้อมูลสำหรับการควบคุมเชื้อลิจิโอลลาในระบบพิ่งเย็นที่แนบท้ายข้อปฏิบัตินี้

(5) การตรวจสอบเฝ้าระวังเชื้อลิจิโอลลาในหอพิ่งเย็นเป็นประจำต้องเป็นส่วนหนึ่งของแผนปฏิบัติที่ด้านการบำรุงรักษา การทำความสะอาด และการติดตามผลอย่างสม่ำเสมอ

ข้อ 17 การแก้ไขการปนเปื้อนจากเชื้อลิจิโอลลา ต้องปฏิบัติ ดังต่อไปนี้

(1) ในกรณีที่ตรวจพบเชื้อลิจิโอลลาในระบบพิ่งเย็นให้พนักงานเจ้าหน้าที่ออกหนังสือให้ผู้ได้รับใบอนุญาต ผู้ดำเนินการ เจ้าของหรือผู้ครอบครองอาคารต้องดำเนินการแก้ไขด้วยมาตรการต่างๆ ตามระดับการปนเปื้อนของเชื้อลิจิโอลลา ดังนี้

(ก) กรณีตรวจพบเชื้อลิจิโอลลา น้อยกว่า 100,000 ซี เอฟ ยู (Colony Forming Unit) ต่อลิตรให้ถือว่าการใช้มาตรการบำรุงรักษาอย่างเดียวไม่เพียงพอ ต้องแนะนำให้มีการแก้ไขเพิ่มเติมแผนการบำรุงรักษา การตรวจสอบเฝ้าระวังและการติดตามผลของระบบพิ่งเย็นให้ถูกต้องใหม่

(ข) กรณี ตรวจพบเชื้อลิจิโอลลา ตั้งแต่ 100,000 ถึงไม่มากกว่า 1,000,000 ซี เอฟ ยู ต่อลิตร ให้ถือว่าอยู่ในสภาวะที่จะมีอันตรายเกิดขึ้นได้ ต้องออกหนังสือตักเตือนให้มีการประเมินผลวิธีการบำรุงรักษาใหม่ รวมทั้ง กระบวนการทำลายเชื้อในน้ำที่ใช้อยู่ การแก้ไขให้ถูกต้อง การตรวจสอบเฝ้าระวัง และการติดตามผล

(ค) กรณีตรวจพบเชื้อจีโนเนลตา ตั้งแต่ 1,000,000 ซี เอฟ ยู ต่อลิตรขึ้นไป ให้ถือว่าอยู่ในสภาวะที่เป็นอันตรายร้ายแรง ต้องออกคำสั่งปิดระบบทันทีเพื่อกำจัดสิ่งปนเปื้อน ทำความสะอาด ทำลายเชื้อ ตรวจสอบเฝ้าระวังและ ติดตามผล

(2) มาตรการแก้ไขในข้อ 17 (1) (ก) และ (ข) ต้องดำเนินการภายใน 24 ชั่วโมง หลังจากได้รับรายงานการตรวจพบเชื้อ และภายใน 24 ชั่วโมง หลังจากได้รับรายงานการตรวจพบเชื้อจีโนเนลตาอีก ให้พนักงานเจ้าหน้าที่ ต้องดำเนินการตามมาตรการดังกล่าวแล้วหากยังคงตรวจพบเชื้อจีโนเนลตาอีก ต้องแก้ไขซ้ำ จนกระทั่งระบบผู้ป่วยปราศจากการปนเปื้อน

(3) ในกรณีที่ไม่ปฏิบัติตามคำแนะนำหรือคำตักเตือน และต่อมานายแพทย์ตรวจพบว่ามีการปนเปื้อนจากเชื้อจีโนเนลตาอีก ให้พนักงานเจ้าหน้าที่ ต้องสั่งปิดระบบทันที

ส่วนที่ 4 ความปลอดภัยของผู้ปฏิบัติงาน

ข้อ 18 การฝึกอบรม

บุคคลซึ่งมีหน้าที่ในการดูแลบำรุงรักษา การตรวจสอบเฝ้าระวัง การนำบัดน้ำ และการทำงานของระบบผู้ป่วย ต้องผ่านการฝึกอบรมตามหลักสูตร ที่กรมอนามัยและกรมควบคุมโรคติดต่อกำหนด

ข้อ 19 ผู้ได้รับใบอนุญาต ผู้ดำเนินการ เจ้าของหรือผู้ครอบครองอาคาร หรือ ผู้ที่ได้รับมอบหมายตามข้อ 4(1) (ค) ต้องจัดให้มีและใช้มาตรการป้องกัน อันตรายส่วนบุคคล ดังต่อไปนี้

22 ประกาศกรมอนามัย เรื่อง ข้อปฏิบัติการควบคุม
เชื้อไวรัสโคโรนาในห้องผู้ป่วยของอาคารในประเทศไทย

(1) ผู้ปฏิบัติงานซึ่งมีหน้าที่ในการนำร่องรักษาหอพิ่งเย็นต้องได้รับทราบถึงความเสี่ยงอันตรายของโรคคลีเจียนแวร์ และได้รับคำแนะนำการใช้อุปกรณ์ป้องกันอันตรายส่วนบุคคลที่ถูกต้อง

(2) ผู้ปฏิบัติงานต้องได้รับและใช้อุปกรณ์ป้องกันอันตรายส่วนบุคคลที่เหมาะสมตามประเภทของงานและลักษณะสภาวะอันตรายดังต่อไปนี้

(ก) งานตรวจสอบ สภาวะอันตราย ได้แก่ ละองฝอย ซึ่งผู้ปฏิบัติงานต้องได้รับ และใช้อุปกรณ์ป้องกันอันตรายส่วนบุคคลในขณะทำงานประกอบด้วยชุดหน้ากากสวมครึ่งหน้าที่สามารถกรองอนุภาคขนาดเล็กกว่า 5 ไมครอนได้ พร้อมชุดแต่งกายทำงานทั่วไป

(ข) งานบำบัดน้ำ สภาวะอันตราย ได้แก่ ละองฝอย และละอองสารเคมี ซึ่งผู้ปฏิบัติงานต้องได้รับและใช้อุปกรณ์ป้องกันอันตรายส่วนบุคคลในขณะทำงานประกอบด้วย ชุดหน้ากากสวมครึ่งหน้า เช่นเดียวกับข้อ 19 (2) (ก) ถุงมือ รองเท้าครึ่งแข็งซึ่งทำจากวัสดุกันน้ำ และแวนครอบตาทั้ง 2 ข้าง

(ค) งานฉีดน้ำแรงดันสูง สภาวะอันตราย ได้แก่ ละองฝอย ซึ่งผู้ปฏิบัติงานต้องได้รับและใช้อุปกรณ์ป้องกันอันตรายส่วนบุคคลในขณะทำงานประกอบด้วยชุดหน้ากากสวมครึ่งหน้า ชุดหมีแบบกันน้ำได้ ถุงมือและรองเท้าครึ่งแข็งซึ่งทำจากวัสดุกันน้ำ และแวนครอบตาทั้ง 2 ข้าง

(ง) งานทำความสะอาดและบำบัดน้ำด้วยสารเคมีสภาวะอันตราย ได้แก่ ละองสารเคมีซึ่งผู้ปฏิบัติงานต้องได้รับ และใช้อุปกรณ์ป้องกันอันตรายส่วนบุคคลในขณะทำงาน ประกอบด้วยชุดหน้ากากสวมเต็มหน้าที่มีตัวบับดูดซึมชนิดที่กันไออกเร夷สารคลอรีนหรือสารเคมี ชุดหมีแบบกันน้ำได้ ถุงมือ และรองเท้าครึ่งแข็ง ซึ่งทำจากวัสดุกันน้ำ

(3) เมื่อเกิดอุบัติเหตุสารเคมีหลุดพิษหนังต้องล้างด้วยน้ำสะอาดมากๆ ทันที

(4) ผู้ปฏิบัติงานต้องปฏิบัตินี้ให้มีสุขลักษณะส่วนบุคคลตามมาตรฐานรวมทั้งสถานที่ที่ปฏิบัติงานต้องมีอ่างล้างมือและห้องอาบน้ำอย่างเพียงพอ

(5) ห้ามบริโภคอาหาร เครื่องดื่ม หรือสูบบุหรี่ ขณะปฏิบัติงานดูแลบำรุงรักษา

(6) ต้องล้างและเช็ดมือให้แห้งก่อนบริโภคอาหารเครื่องดื่มหรือสูบบุหรี่

(7) ผู้ปฏิบัติงานที่ได้สัมผัสกับสารเคมีหรือสารอันตรายหรือได้รับมอบหมายให้ปฏิบัติงานตามข้อ 11 และข้อ 12 ต้องได้รับการตรวจสุขภาพตามข้อกำหนดของกฎหมายคุ้มครองแรงงาน

(8) ในกรณีที่ผู้ปฏิบัติงานรู้สึกว่ามีอาการผิดปกติทางผิวหนัง ระบบการทำใจ และอื่นๆ เมื่อต้องสัมผัสกับสารเคมีหรือสารอันตราย ต้องได้รับการตรวจรักษาจากแพทย์ทันที

ประกาศ ณ วันที่ 8 มกราคม 2544

(นายวัลลภ ไทยเหนือ)

อธิบดีกรมอนามัย

חכמתה

แบบฟอร์มรายการตรวจสอบเพื่อประเมินความเสี่ยง ต่อการเกิดโรคลิจิญันแนร์ของหอพักผู้เยี่ยม (แบบฟอร์ม 1 ชุด ใช้สำหรับหอพักผู้เยี่ยม 1 เครื่อง)

โปรด勾าเครื่องหมาย “ X ” ลงในช่อง

1. ที่ตั้งของอาคารที่ติดตั้งหอพักผู้เยี่ยม	
2. หมายเลขของหอพักผู้เยี่ยม	
3. การจดทะเบียนหอพักผู้เยี่ยม	
3.1 หอพักผู้เยี่ยมได้จดทะเบียนกับผู้อนุญาตหรืออพนักงานเจ้าหน้าที่	☒ ใช่ ☐ ไม่ใช่
4. น้ำที่ใช้และการระบายน้ำทึบของหอพักผู้เยี่ยม	
4.1 น้ำที่ใช้เป็นน้ำสะอาดหรือน้ำประปา	☒ ใช่ ☐ ไม่ใช่
4.2 มีการระบายน้ำทึบจากหอพักผู้เยี่ยมลงสู่ท่อหรือระบายน้ำสาธารณะ	☒ ใช่ ☐ ไม่ใช่
5. ตำแหน่งที่ตั้งของหอพักผู้เยี่ยม	
5.1 หอพักผู้เยี่ยมตั้งอยู่ในบริเวณดังต่อไปนี้	
(1) อยู่ใกล้กันของลงเท้าสู่ระบบการระบายน้ำภาคหรือระบบปรับอากาศ	☐ ใช่ ☒ ไม่ใช่
(2) อยู่ในตำแหน่งที่ลมจะพัดพาเอาละอองน้ำหรือละอองฝอยจากหอพักผู้เยี่ยมเข้าสู่หน้าต่างของอาคารที่อยู่ใกล้เคียง	☐ ใช่ ☒ ไม่ใช่
6. การเก็บบันทึกข้อมูลหอพักผู้เยี่ยม	
6.1 มีการเก็บบันทึกข้อมูลคำขอรับให้เจ้าพนักงานสาธารณสุข หรือเจ้าพนักงานท้องถิ่นคืนตรวจสอบทุกเวลา	☒ ใช่ ☐ ไม่ใช่
7. ลักษณะที่นำไปป้องหอพักผู้เยี่ยม	
7.1 มีช่องทางสำหรับเข้าไปซ่อนบารุงรักษาตามล้วนต่างๆ ของหอพักผู้เยี่ยม	☒ ใช่ ☐ ไม่ใช่

28 ประกาศกรมอนามัย เรื่อง ข้อปฏิบัติการควบคุม
เชื้อสิ่งเร้าในห้องผู้ป่วยของอาคารในประเทศไทย

7.2 มีช่องทางสำหรับเข้าไปเก็บตัวอย่างตามจุดต่างๆ ของห้องผู้ป่วย ดังต่อไปนี้	
(1) อ่างรองรับน้ำ	☒ ใช่ ☐ ไม่ใช่
(2) จุดน้ำล้น	☒ ใช่ ☐ ไม่ใช่
7.3 ลักษณะทางกายภาพที่ไปป้องห้องผู้ป่วย	
(1) ทำจากวัสดุธรรมชาติ เช่น ไม้ เป็นต้น	☐ ใช่ ☒ ไม่ใช่
(2) สะอาด ไม่มีตะไคร้และเมือก	☒ ใช่ ☐ ไม่ใช่
(3) สะอาดและง่ายต่อการทำความสะอาดและทำความสะอาดเชื้อ	☒ ใช่ ☐ ไม่ใช่
7.4 ใช้แผ่นยางธรรมชาติเป็นวัสดุสำหรับเป็นตัวปิดหรือห่ม กันร้อน	☐ ใช่ ☒ ไม่ใช่
7.5 ก่อให้เกิดละอองปลิวหน้อย	☒ ใช่ ☐ ไม่ใช่
7.6 เมื่อระบบผู้ป่วยเปิดเดินเครื่องเพื่อกำลัง พบร่วมมือของปลิว ถูกปล่อยรายละเอียดจากห้องผู้ป่วย	☐ ใช่ ☒ ไม่ใช่
7.7 มีการใช้เครื่องกำจัดละอองปลิว (ถ้ามี)	☒ ใช่ ☐ ไม่ใช่
(1) เครื่องกำจัดละอองปลิวได้รับการติดตั้งอย่างมั่นคงและ ปลอดภัย	☒ ใช่ ☐ ไม่ใช่
8. การนำรูกรักษาห้องผู้ป่วย	
8.1 มีแผนปฏิบัติการซ่อมบำรุงรักษาห้องผู้ป่วยเป็นประจำ	☒ ใช่ ☐ ไม่ใช่
8.2 มีการทำความสะอาดและทำความสะอาดเชื้อในห้องผู้ป่วยและระบบ การจ่ายน้ำปีละ 2 ครั้ง หรือตามช่วงเวลาที่กำหนด	☒ ใช่ ☐ ไม่ใช่
9. การนำบัดน้ำ	
9.1 มีแผนการนำบัดน้ำ เพื่อควบคุมสิ่งต่างๆ ดังต่อไปนี้	
(1) ตะกรัน	☒ ใช่ ☐ ไม่ใช่
(2) เมือก	☒ ใช่ ☐ ไม่ใช่
(3) การกัดกร่อน	☒ ใช่ ☐ ไม่ใช่
(4) ภาคตะกอน/สาหาราย	☒ ใช่ ☐ ไม่ใช่
(5) จุลินทรีย์ต่างๆ (รวมทั้งเชื้อสิ่งเร้าในกลา)	☒ ใช่ ☐ ไม่ใช่

9.2 มีลักษณะของลิ่งต่างๆ ดังต่อไปนี้ปรากฏหรือพบเห็นภายในห้องผึ้งเย็น	
(1) การกัดกร่อน	☐ ใช่ ☒ ไม่ใช่
(2) ความสกปรก	☐ ใช่ ☒ ไม่ใช่
(3) ดินทราย พองของเหลว กากระดอนหรือเมือก	☐ ใช่ ☒ ไม่ใช่
9.3 น้ำที่ใช้ผึ้งเย็นใส่สะอาดและปราศจากฝ้า ตะกอนโคลนและฟองต่างๆ	☒ ใช่ ☐ ไม่ใช่
10. การตรวจสอบเฝ่าระวัง	
10.1 มีการตรวจสอบเฝ่าระวังการนำบัดน้ำเป็นประจำ	☒ ใช่ ☐ ไม่ใช่
10.2 มีจำนวนแบคทีเรีย (Bacteria Count) มากกว่า 10^8 CFU ต่อลิตร	☐ ใช่ ☒ ไม่ใช่
10.3 ตรวจพบเชื้อจีโนเมลตานหอบผึ้งเย็นมากกว่า 100 CFU ต่อลิตร	☐ ใช่ ☒ ไม่ใช่
10.4 มีการส่งผลการตรวจสอบเฝ่าระวังทางจุลชีววิทยาให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องเป็นประจำ	☒ ใช่ ☐ ไม่ใช่

ประเมินโดย _____

(_____)

ตำแหน่ง _____

วันที่ _____ เดือน _____ พ.ศ. _____

- 30** ประกาศกรมอนามัย เรื่อง ข้อปฏิบัติการควบคุม
เชื้อสิ่งเคมีในห้องผู้ป่วยของอาคารในประเทศไทย

แบบฟอร์มการจดทะเบียนห้องผู้ป่วย

1. อาคารที่ติดตั้งห้องผู้ป่วย
 - 1.1 ชื่ออาคาร.....
 - 1.2 ประเภทอาคาร.....
 - 1.3 ที่ตั้งอาคาร
เลขที่..... ถนน.....
ตำบล..... อำเภอ..... จังหวัด.....
รหัสไปรษณีย์..... โทรศัพท์..... โทรสาร.....
2. รายละเอียดของผู้รับใบอนุญาต ผู้ดำเนินการ เจ้าของหรือผู้ครอบครองอาคาร
 - 2.1 ชื่อ-นามสกุล/หน่วยงาน.....
 - 2.2 ที่อยู่
 - (1) ที่พักอาศัย
เลขที่..... ถนน.....
ตำบล..... อำเภอ..... จังหวัด.....
รหัสไปรษณีย์..... โทรศัพท์..... โทรสาร.....
 - (2) สถานที่ทำงาน
เลขที่..... ถนน.....
ตำบล..... อำเภอ..... จังหวัด.....
รหัสไปรษณีย์..... โทรศัพท์..... โทรสาร.....
3. จำนวนห้องผู้ป่วยของอาคาร..... เครื่อง

4. รายละเอียดของห้องผู้ป่วยแต่ละเครื่อง

<u>หมายเลขห้องผู้ป่วย</u>	<u>ตำแหน่งและแผนผังที่ติดตั้ง</u>
เครื่องที่ 1
เครื่องที่ 2
เครื่องที่ 3
เครื่องที่ 4
เครื่องที่ 5
เครื่องที่ 6
เครื่องที่ 7
เครื่องที่ 8
เครื่องที่ 9
เครื่องที่ 10

- 32 ประกาศกรมอนามัย เรื่อง ข้อปฏิบัติการควบคุม
เชื้อลีจิโอลดาในหอพั่งเย็นของอาคารในประเทศไทย

แบบบันทึกข้อมูล

สำหรับการควบคุมเชื้อลีจิโอลดาในระบบผึ้งเย็น

ประจำเดือน พ.ศ.

1. ชื่ออาคาร.....
ที่ตั้ง.....

2. หอพั่งเย็นหมายเลข..... ตำแหน่งที่ตั้ง.....
แบบ/ชนิด..... รุ่น..... ขนาด.....

3. ข้อมูลการนำบัดด้วยสารชีวภาพสำหรับเชื้อลีจิโอลดา

3.1 ชื่อสารชีวภาพที่ใช้

(1)

(2)

(3)

(4)

3.2 ลักษณะการนำบัดน้ำด้วยสารชีวภาพ

นำบัดแบบต่อเนื่อง ระบุความถี่

นำบัดโดยใส่สารเคมีเป็นครั้งๆ แบบไม่ต่อเนื่อง (Shot/Slug dose)

4. การบันทึกข้อมูลการตรวจตราเบื้องต้น โดยสายตา

วันที่ ตรวจตรา	ผลการตรวจตราเบื้องต้น	ชื่อและลายเซ็น ผู้ตรวจตรา

- 34** ประกาศกรมอนามัย เรื่อง ข้อปฏิบัติการควบคุม
 เชื้อไวรัสโคโรนาในห้องผู้ป่วยของอาคารในประเทศไทย

5. การบันทึกรายละเอียดการทำความสะอาดและทำลายเชื้อในห้องผู้ป่วย

วันที่ดำเนินการ	รายละเอียดการทำความสะอาดและทำลายเชื้อในห้องผู้ป่วย	ชื่อและลายเซ็นผู้ดำเนินการ

6. การบันทึกรายละเอียดการนำบัดน้ำด้วยสารเคมีและสารชีวภาพในหอพักผู้เยี่ยม

วันที่ ทำการนำบัดน้ำ	รายละเอียดการนำบัดน้ำด้วยสารเคมี และสารชีวภาพในหอพักผู้เยี่ยม	ชื่อและลายเซ็น ผู้ทำการนำบัด

7. การน้ำหนักภาระอิedyผลการตรวจและวิเคราะห์ต่อไปนี้

36 ประกาศกรมอนามัย เรื่อง ข้อปฏิบัติการควบคุม
เชื้อสิ่งแวดล้อมในห้องผู้ป่วยของอาคารในประเทศไทย

วันที่ เก็บตัวอย่าง	ผู้ทำการรับ ตัวอย่าง	วันที่ รายงานผล	ผลการตรวจวัดและวิเคราะห์			
			ค่าคอลอินอิสระ ตากด้า	ค่าความเป็น กรดเพิ่มเติม	จํานวนผู้ติด เชื้อ	ห้องปฏิบัติการ ตรวจสอบ
						ตราจารวิเคราะห์ ลักษณะ

8. การบันทึกรายละเอียดการควบคุม

วันที่ดำเนินการ	รายละเอียดการควบคุมดูแลบำรุงรักษา และปรับปรุงแก้ไขหอพักผู้เยี่ยม	ชื่อและลายเซ็นผู้ควบคุม

- 38** ประกาศกรมอนามัย เรื่อง ข้อปฏิบัติการควบคุม
 เชื้อไวรัสโคโรนาในห้องผู้ป่วยของอาคารในประเทศไทย

9. การบันทึกรายละเอียดแผนหรือโครงการควบคุมโรคลีเจียนแนร์ประจำอาคาร

วันที่ดำเนินการ	รายละเอียดการดำเนินงานตามแผนหรือโครงการ	ผู้ควบคุมการปฏิบัติงาน

คณะพั้งัดกำ

กี่ปรึกษา

1. นายแพทย์สมยศ เจริญศักดิ์	อธิบดีกรมอนามัย
2. นายแพทย์บวร งามศิริอุดม	รองอธิบดีกรมอนามัย
3. นายพิชณุ แสนประเสริฐ	ผู้อำนวยการสำนักอนามัยลิ่งแวดล้อม
4. นายขาวเดช จันทะยานี	หัวหน้ากลุ่มอนามัยที่พัสดุอาศัย ^ล
และสถานประกอบการ

พั้งัดกำ

รวมรวมเนื้อหา
นายนิพนธ์ อันแข่ง

นักวิชาการสาธารณสุข 7 ว

ติดต่อสอบถามรายละเอียดได้ที่

สำนักอนามัยสิ่งแวดล้อม กรมอนามัย กระทรวงสาธารณสุข

โทร. 0 - 2590 - 4193, 0 - 2590 - 4259

โทรสาร 0 - 2590 - 4263